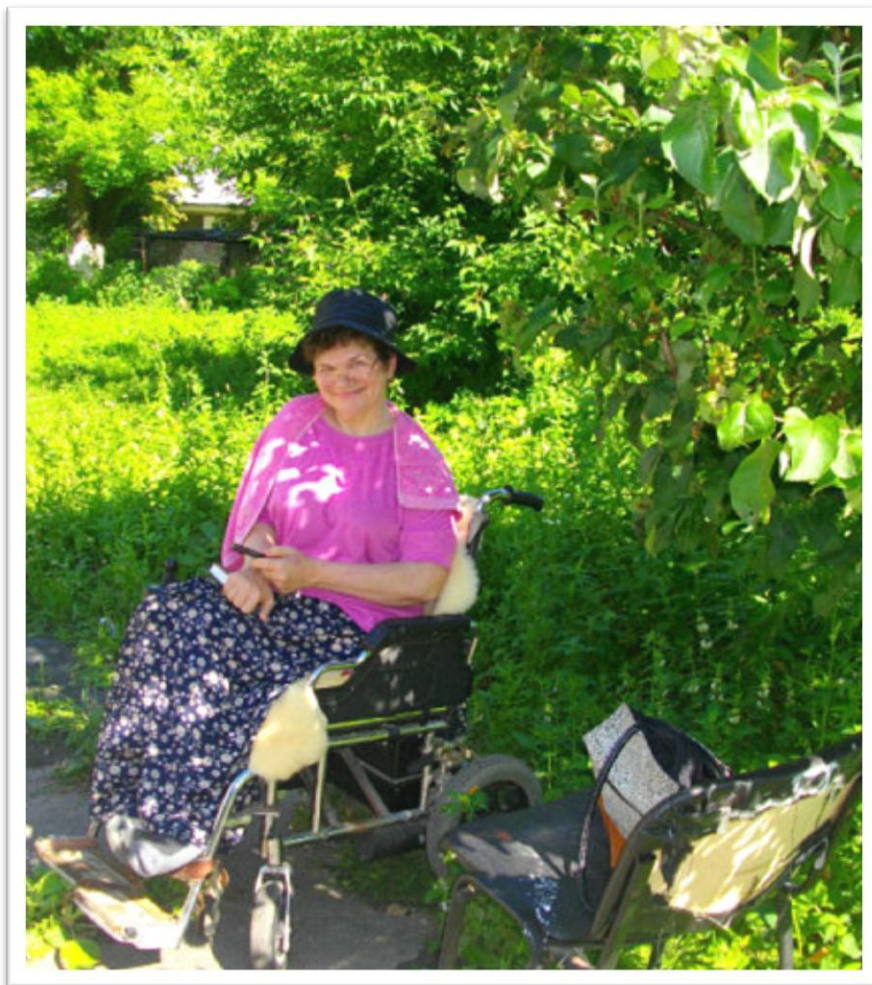

Ярмолинецька центральна районна бібліотека
Краєзнавчий відділ

ЛЮБОВ ОКРИЛЕНА У СЛОВІ

(до 55-річчя з дня народження М. Дячок)

Ярмолинці, 2013

*«Я до людей несу в зіницях
Тепла і щедрості сувої,
На їхніх прагну сіять лицях
Любов, окрилену у слові»*

БІОГРАФІЯ

Марія Дячок народилася 21 січня 1958 року в селі Видошня Ярмолинецького району в сім'ї колгоспників. В ранньому дитинстві Марійку спіткала важка форма ДЦП, яка забрала радості дитинства. Не дала насолодитись і прекрасними роками чарівної юності.

Але не дивлячись на тяжку хворобу Марія Дячок не втратила віри в людей, теплоти і любові свого серця.

Всі свої переживання, болі і маленькі радощі Марія виливала у своїх віршах, де оспівувала і перше несміливе кохання, і чудові барви осені, і красу зимової казки.

В її віршах відбивається зрілий погляд на життя закоханої у людей ліричної героїні, готової віддати сторлицю за найменший прояв уваги до себе.

Марія Дячок в даний час мешкає в Солобковецькому будинку – інтернаті, продовжує писати вірші, яких вже давно набралось не на одну збілочку. Часто друкувалась в районній газеті «Вперед» та обласних газетах.

Перша книжка поетеси вийшла в 2003 році «Благословення зір» при підтримці обласної організації соціал-демократичної партії України.

У вісімдесятих на редакційний стіл щомісяця лягало десятки листів поетів-початківців. І переважна більшість їхніх проб у поезії йшло до оглядових публікацій. Вірші ж Марії Дячок на фоні інших вирізнялись витонченістю рим та розмірів, неординарністю думок, шліфуванням строф. Тому ми без зайвих поправок друкували на шпальтах часопису словесну творчість жительки невеличкого села Видошня.

Тоді ж райком комсомолу подарував їй списану друкарську машинку. Яка то радість була.

Незвичайної вона долі. В дитячому віці їй спіткала важка форма ДЦП. Але це аж ніяк не змогло відібрати любові до людей, до барв прекрасного. Її почуття постійно наповнені переживаннями, болем, усім тим, що відкривалось тільки їй. І оті крилаті рядки поезії, наче на долоні з'явилися у збірці Марії Дячок «Благословення зір». А ще чимало доклав зусиль до видання збірки, наш колишній співробітник редакції, поет М. Цимбалюк, котрий редагував це видання.

Презентація книжки відбулась у Солобковецькому будинку-інтернаті для людей похилого віку та інвалідів, де нині мешкає М. Дячок. Приємно було і глянути на неї осяяну теплотою сердець шанувальників свого таланту. Цей захід, перший на Україні, проходив він масово з участю медиків, обслуговуючого персоналу, жителів будинку – інтернату, гостей.

Щирі, відверті, теплі слова на адресу Марії лились з вуст заступника голови РДА Василя Трача, начальника управління праці та соціального захисту населення Юрія Кузя, директора закладу Павла Підлісного, редактора збірки Михайла

Цимбалюка та автора цих рядків. А шанована в українському журналі кореспондент «Голосу України» Віра Шпильова вручила поетесі «Подяку» популярного видання. Полонив аромат різнобарвних квітів у руках авторки «Благословення зір», вразили до серця її щирі подяки багатьом і багатьом людям, що постійно підтримують у скрутні хвилини. Згадала і своїх посестер по долі і перу Наталю Пилипчук, Тамару Дрегало, Ірину Гуцал.

А ще сказала «...Це одна з моїх маленьких перемог у щоденній боротьбі за те, щоб залишити слід на землі. Це справжнє щастя для мене. І тільки одному Богу відомо, як довго і тяжко йшла до цього дня по тернистій стежині свого життя...»

Кожен вірш зі збірки сприймається, спонукає замислитись. Як – от приміром «Молитва»:

*Чомусь мені тужно, успразі здригаюсь:
Зігрій, Боже, душу у вічному раї
З терпінням любові дай сили служити
Провинного болю – гріха не творити.*

А обдарована Марія Дячок безумовно, примножує свої плоди творчості на поетичній ниві та у вишиванні, котрим захоплюється давно. Щастя тобі, талановита землячко!

Б. Фурман

*Розробила: Москаленко В. М.
Відповідальна за випуск: Гриб М. А.*